MIELIPIDE

Yhteiskunnallinen tilanne ei ole helppo myöskään evankelisluterilaiselle kirkolle. **TIMO KÄSSI KOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Perholainen joulu

EU ei mua tunne,
valtio ei mua muista,
poliisi ei piittaa koirani luista

Into on laannut,
lopussa raha,
tekoni lienee liian paha

Syntini painaa,
susi on vainaa,
Mistä mä armoa saan,
kenen kanssa mä tuskani jaan.

Pekka Lindholm
perholainen

Laumalle vartija

Osta kuule lammasfarmari laumanvartija lampolaan niin loppuu vierailut. Ei tule meille enää. **Ei nimimerkkiä**

Kiitos

Lämmin kiitos Jarmo Palokallio-lle Auris/Astra -jutusta. Samalla vanhalla ajavaa syyllistetään ihan tarpeeksi. **Vm. 97**

Kiitos Petri Sarvamaa, että olet ollut silmät ja korvat auki. Myös paljon puhuttu taloudellinen ahdinko taustalla. **Ei nimimerkkiä**

Hyvä Kontro. (MT 16.12) Ja kohta tuetaan myös Ameriikan Guggenheimia. Utsjoelta Hankoon. **Etelän jätkä**

Susista

Samaa mieltä Reijo Virtamon kanssa. Nk. susitutkimus tarpeetonta yhteisten rahojen haaskausta. Säästöjä syntyy myös maatalousvalvonnan purkamisesta. **Ella**

Väärin meni

Kyllä on väärää tietoa (MT 13.12.) valtionosuusuudistuksesta. Kyllä menettäjiä näyttäisi olevan Pohjois- ja Itä-Suomi **Ei nimimerkkiä**

Kirkosta eronneelle

Ilmoitathan omaisillesi, että eivät mene pyytämään kirkon palveluksia, sitten kun aikasi päättyy. **Veroa maksava**

Kotimaisuus

Kyllä se on kotimaisen tukemista, kun kuka tahansa investoi Suomeen ja työllistää suomalaisia. **Valtralla töissä**

On kotimaista ruokaa, mutta ei kotimaista traktoria. Omistus on ulkomailla. Kasataan täällä muun muassa turkkilaisista osista. **AA**

Kasvinviljelijänä olen pärjännyt Valtralla hyvin. Jos karjatilalliselle ei Valtra kelpaa, voin minäkin ostaa tanskalaisen kinkun. **Suosi kotimaista työtä**

Uutisoinnista

Animaliako on ainoa, joka saa uutisoida eläinten oloista. Kuulostaa diktatuurilta. **Jotakin rajaa**

Järki hanke?

Järkeä vailla. Ravinteiden huuhtoutuminen tapahtuu muun muassa metsistä, maanteiltä, kaupunkialueilta ym. Mutta syyllinen suomalainen maatalous. **Mv**

Luomua

Eikö se luomu olekaan superterveellistä, kun pitää elukoillekin lisäravinteita antaa? Mitä seuraavaksi olette vailla? **Humpuukia**

Verovelat julkisiksi

Ei kenenkään asiansa hoitavan luulisi siitä hepulia saavan. **Kuljetusalalla toimiva**

MTK:n edunvalvonta

Huolehtikaa, että kaikki pellot saavat tasapuolisesti tukioikeudet. Pelin pitää olla tukiuudistuksessa reilua ja tasapuolista. **Ei nimimerkkiä**

Fortumin asiakkaat eivät kärsi

Monet kansanedustajat ja ammattiliitot ovat moittineet maan hallitusta Fortumin sähköverkkokaupasta. Samalla he ovat antaneet ymmärtää, että Fortumin asiakkaat joutuvat mielivaltaisen siirtohinnoittelun kohteeksi sen takia, että sähköverkot myytiin 80 prosenttisesti ulkomaisille omistajille.

Itsekin olisin mieluummin nähnyt Fortumin sähköverkkojen omistajina suomalaisia eläkeyhtiöitä, sillä sähkönsiirto ja verkkojen omistaminen on kohtuullisen tuottoisaa liiketoimintaa. Sähköverkkojen tuotto on kuitenkin lailla rajoitettua. Energiamarkkinavirasto valvoo siirtohintoja tiukasti neljän vuoden valvontajaksojen avulla ja ryhtyy varmasti toimenpiteisiin, mikäli ylihinnoittelua tapahtuu.

Fortumin siirtohinnat ovat jo nyt niin sanotusti tapissa eikä niitä voi maksetun kauppahinnan perusteella korottaa. Sähköverkoista maksettu kauppahinta ei vaikuta maksimaalisen tuoton laskentaan. Suurin sallittu sähkön siirtohinta perustuu sähköverkkoon sitoutuneeseen pääomaan, joka käytännössä tarkoittaa verkostokomponentteja ja niiden iän aiheuttamaa arvon alennusta.

Suomen AAA-luokitus ja alhainen korkotaso pienentävät sähköverkkoyhtiöiden voittoja. Energiamarkkinavirasto laskee suurimman sallitun tuoton verkkoliiketoiminnalle yhtälöllä, joka perustuu valtion 10 vuoden obligaatiokorkoon ja pieneen riskilisään.

Energiamarkkinavirasto on päättänyt, että osakeyhtiömuotoisen jakeluverkkoyhtiön sähköverkkotoimintaan sitoutuneen pääoman kohtuullinen tuotto on tälle vuodelle 3,19 prosenttia ja ensi vuodelle 3,03 prosenttia.

Ehkä nämä sallitun tuoton luvut ja maakaapeloinnin tulevat kustannukset olivat ne syyt, miksi kotimaiset eläkeyhtiöt eivät lähteneet maksamaan 2,55 miljardin kauppasummaa. Tosin asiaa pitää tietysti kysyä eläkeyhtiöiltä itseltään. Niiden hallituksissa ja hallintoneuvostoissa istuu lakisääteisesti vähintään puolet työntekijä- ja työnantajajärjestöjen edustajia.

En usko, että kukaan investoi vieraaseen maahan pari miljardia sen takia, että hoitaisi arvokasta omaisuuttaan huonosti. Sähköverkkoja ei voi maasta viedä ja niiden ylläpidosta ja kehittämisestä on laissa tiukat velvoitteet. Mitä tulee huoltovarmuuteen, niin sähkömarkkinalain mukaan Huoltovarmuuskeskuksen on velvoitettava sähköverkonhaltija korjaamaan rikkomuksensa tai laiminlyöntinsä.

Sähkön siirtohintoja peritään sen takia, että 60- ja 70- luvulla rakennetut sähköverkot ovat uusimisen tarpeessa ja myös lain edellyttämä maakaapelointi maksaa.

Sähkömarkkinalakiin saatiin maakaapeloinnille pitkät siirtymäajat aina vuoteen 2036 saakka. Esimerkiksi Pohjois-Savossa investoidaan ensi vuonna yli 30 miljoonaa sähköverkkoihin. Ne ovat niitä paljon perättyjä investointeja infraan, jotka työllistävät ja tuottavat verotuloja sekä kunnille että valtiolle. Sen lisäksi verkkoinvestoinnit varmistavat häiriöttämän sähkön saannin.

Toivotaan, että Fortum pärjää maailman markkinoilla ja vie suomalaista teknologiaosaamista maailmalle. Siihen tarvitaan pääomia. Sähköverkkojen omistus sopii jatkossakin erittäin hyvin kunnille. Tässä suhteessa Fortumin esimerkkiä ei kannata seurata.

Markku Eestilä
kansanedustaja (kok)

Rekisteri ei saa vahingoittaa rehellistä yrittäjää

Itsenäisyyspäivän alla hallitukselta saatiin esitys, jossa esitetään perustettavaksi verohallinnon ylläpitämä yritysten verovelkarekisteri. Esityksen mukaan jokaisella olisi oikeus saada tieto, onko yrityksellä vähintään 5 000 euroa sellaista verovelkaa, josta ei ole verohallinnon tekemää maksujärjestelyä.

Verovelkarekisteri olisi julkinen, mutta tietoa verovelan euromäärästä ei julkaistaisi. Verovelkatietojen julkisuuden kannustuksena on yrityksiä hoitamaan velvoitteensa, jolloin samalla torjutaan myös harmaata taloutta myös muissa kuin tilaajavastuulain ja hankintalain soveltamistilanteissa.

Eduskuntaan esitys tulee näinä päivinä. Toivottavasti eduskunta kykenee käsittelemään esityksen myös maksuvaikeuksiin ajautuneen pienyrittäjän näkökohdista.

Työpaikkojen katoaminen ja työmarkkinoiden kiristyvä kilpailu ohjaa yhä useamman työllistämään itsensä yrittäjänä. Yritykset ovat kooltaan pieniä ja monelle riittää, että liiketoiminta työllistää vain yrittäjän itsensä. Pienet yritykset toimivat usein henkilövetoisina, joissa yrittäjän oma osaaminen ja työkyky ovat yhtä kuin koko yritys. Kun seurantajärjestelmiä kehitetään, on kohtuullista huomioida yritysten kansantaloudellinen mittakaava.

Voi hyvällä tunnolla sanoa, että miljoonaluokan kuittitehtailua ja veronkiertoa harjoittava elämäntaparikollinen ja maksuvaikeuksiin joutunut, aiemmin tunnollisesti velvoitteensa hoitanut ammatinharjoittaja eivät kuulu samaan rekisteriin. Ei ainakaan pitäisi kuulua.

Missään tapauksessa viranomaisvalvonnalla ei pidä lähteä liiaksi hygienisoimaan yrityselämää. Valvontaa tarvitaan ja epäkohtiin pitää puuttua, mutta uusia järjestelmiä luotaessa tulee varmistaa se, että tehtäviin löytyy riittävästi resursseja. Miksi luoda järjestelmiä, lakeja ja rekistereitä, jos niiden ylläpitoon ja seurantaan ei riitä voimavaroja?

Erityisen tärkeää on, ettei hyvää tarkoittava rekisteri vahingoita rehellisten yrittäjien liiketoimia ja elämää. Nytkin on paljon yrittäjiä, jotka esimerkiksi sairauden tai jonkin muun yllättävän vastoinkäymisen seurauksena ovat ajautuneet vaikeuksiin ja tulleet kirjatuiksi joihinkin rekistereihin. Osaaminen ja ammattitaito eivät ole kadonneet, mutta mahdollisuudet ammatin harjoittamiseen käytännössä sen sijaan kyllä.

On luonnollista, että yritys tai yrittäjä saattaa kokea myötä- ja vastamäkiä liiketoimissaan. Mutta mielestäni häpeärekisteriin joutumisen sijaan, pitää etsiä ratkaisuja, joilla ahdingosta on mahdollista selvitä – jos ja kun liiketoimintaan ei liity rikollisuuteen viittaavia huomioita. Uudistuksen yhteydessä on otettava huomioon myös tilapäisissä maksuvaikeuksissa olevien yritysten tarpeet. Tämä on perusteltua myös Verohallinnon perintätoimien näkökulmasta.

Asiallista suhtautumista hallituksen esitykseen odottaisin myös Suomen Pienyrittäjien puheenjohtajalta Harri Jyrkiäiseltä. Verovelkarekisterin tarkoitus on tervehdyttää maassa rehottavaa harmaata taloutta, joka vahingoittaa rehellisesti toimivia yrittäjiä. Tämän tavoitteen olettaisin sopivan myös pienyrittäjien puheenjohtajalle.

Raimo Piirainen
kansanedustaja (sd.)

Järkeä polttoaineiden verotukseen

On yleisesti hyväksytty tosiasia, että hiilidioksidin lisääntyminen ilmastossa nostaa sen lämpötilaa kasvihuoneilmiön avulla monine haittavaikutuksineen. Hiilidioksidipitoisuuden nousu on suoraa seurausta hiilen ja sen yhdisteiden poltosta.

Onkin merkillistä, että kivihiilelle ei ole määrätty mitään haittaveroa, vaan sen kulutus on noussut vuoden aikana 50 prosenttia. Hiilivedyt, polttoöljy, dieselöljy, bensiini ja nestekaasu ovat sen sijaan olleet säälimättömän verotuksen kohteena, vaikka niiden hiilidioksidia lisäävä vaikutus on suhteessa vähäisempi vedeksi palavan vedyn takia.

Kuinkahan kävisi, jos kivihiilelle määrättäisiin 50–70 prosentin haittavero? Nestemäisten hiilivetyjen käyttäjät ovat lisäksi pakkotilanteessa: hiilen käyttö ilmailussa on mahdotonta, tieliikenteessä hankalaa ja se onnistuisi vain laivoissa ja lämmityksessä.

Fossiilisilla polttoaineilla on kaksi muutakin pahaa vikaa: ne eivät uusiinnu eikä meillä niitä ole, vaan niitä täytyy tuoda.

Polttoainettahan meillä olisi omasta takaa: turve ja puu alkaen pinotavarasta, pienpuusta, hakkuu- ja sahausjätteistä ja kannoista. Kotimaisuuden lisäksi niillä on uusiutuvuuden etu. Poltetun tilalle kasvaa uutta, joka ottaa takasin hiilidioksidin. Tämän vuoksi niiden käyttöä pitäisi lisätä esimerkiksi tukien avulla, pienpuun raivauspalkkioin, haketustuella ja tukemalla pellettien tekoa ja käyttöä.

MARKKU VUORIKARI

”Suomella on turpeessa enemmän energiaa kuin Norjalla Pohjanmeren öljyssä”, Panu Hakola kirjoittaa.

Näinhän on hiukan tehtykin, mutta tukia olisi korotettava sille tasolle, että metsänomistajan saama hinta kilpailisi tuontipuun kanssa ja kemiallinen metsäteollisuus joutuisi kilpailemaan pinotavarasta. Nythän metsän tuoton maksaminen on miltei yksin sahojen rasitteena.

Aivan käsittämätöntä järjettömyyttä on, että kotimaisen turpeen käyttöä verotetaan. Sen käyttöähän pitäisi tukea esimerkiksi. kivihiilen poltosta saadulla verolla. Turpeen käyttöä vastustaa vihreä luonnonsuojeluväki erilaisin verukkein.

Kun maamme pinta-alasta on kolmasosa suota, siitä voidaan huoletta säästää paras kolmannes suojeluun ja ottaa talouskäytön kannalta paras kolmannes talouskäyttöön nykyisen vajaan prosentin sijasta. Suomella on turpeessa enemmän energiaa kuin Norjalla Pohjanmeren öljyssä.

Monet pelkäävät vesistöön tulevaa humusta. Tässä olisi pysähdyttävä miettimään mitä humus on. Suossa se on maatumattomia pienhiukkasia, joka sopivalla tekniikalla saadaan kerättyä pois vesistöjä likaamasta. Suot eivät lopu, turpeenoton jälkeen kasvaa parissasadassa vuodessa uusi suo, vaikka ei tehtäisi mitään.

Puunpolttoa on vastustettu samanlaisin verukkein. Pitäisi rauhoittaa ikimetsiä. Komeitahan ne olisivat aikansa, mutta sitten puut kuolevat ja lahoavat. Ei oteta huomioon, että lahotessa syntyy sama hiilidioksidimäärä kuin poltettaessa, mutta lämpöhyöty jääkin saamatta.

Pelotellaan myös logistisilla ongelmilla. Rekkaralli tukkisi tiet Helsingin hiilivoimaloille. On kuitenkin yksinkertainen vaihtoehto: kaasutetaan puuhiili vesikaasuksi, joka sisältää häkää ja vetyä. Kaasu johdetaan Helsinkiin putkissa maaseudun lämpövoimaloista. Kulkeehan kaasu Siperiasta Saksaankin putkissa.

Päätoimittaja Lauri Kontro osui naulan kantaan vaatiessaan (MT 27.11.) maallemme energiaomavaraisuutta ja korostaessaan puun ja turpeen mahdollisuuksia, sillä muut keinot ovat rajallisia: ydinenergian vastustajia riittää: vesivoimaa ei paljon ole enää käytettävissä ja tuulivoimalat sekä aurinkopaneelit ovat kalliita. Tammikuun pakkasilla ei tuule eikä aurinko paista.

Hallituksen olisi pantava sotesotkut ja kuntakartat sivuun ja tarmokkaasti tartuttava energiaongelmiin.

Energiaomavaraisuuteen pyrittäessä korjaantuisi vaihtotase, paranisi työllisyys ja saataisiin metsien tuotto kohenemaan.

Panu Hakola
eläkeläisprofessori, MTK:n jäsen
Kuopio

Kalastuslakiuudistus ihmetyttää

Jutussa kalastuslakiuudistuksesta (MT 9.12.) luki, että laki tulee voimaan 2015 vuoden alussa.

Kuinka tuollaista voidaan kertoa, sillä siinä on vielä monta mutkaa matkassa.

Miksi pitää yhdistää kalastuskortti ja viehelupa, sillä kaikki kalastuskortin lunastajat eivät uistele, vaan kalastavat joko verkoilla tai katiskalla?

Toinen huono seikka on se, että rajoitetaan harrastajakalastajilta saaliskalojen myyntiä, ettei saa myydä kuin viisi kiloa päivässä, mutta kuka sitä pystyy valvomaan?

Tässä lehdessä oli lauseke ” Suojelupykälät riittämättömät”, jossa sanotaan, että ”lakiin pitäisi lisätä velvoite kieltää äärimmäisen uhanalaisten kalojen pyytäminen, sanoo johtava asiantuntija Ilpo Kuronen”.

Haluaisin kysyä, kuinka jonkun kalalajin pyynti voidaan rajoittaa, sillä mikään pyydys ei pysty valikoimaan kaloja jotka siihen menee.

Rajoitus voisi toteutua vain uistelussa tai kieltäminen kaikenlainen kalastus.

Uuteen kalastuslakiin pitäisi sisällyttää myös sellainen pykälä, että ”koukkukalastuksessa voi käyttää vain väkäsettömiä koukkuja”, jolloin poislasketut kalat kärsivät vähemmän.

Mitä taas tulee näihin maksuihin niin ministeriöön on tainnut iskeä ahneus, sillä monelle 35 euroa on suuri maksu ja vielä osa tyhjästä, mutta hyvä puoli on se, että uistelijat joutuvat maksamaan kalastuskortin moneen kertaan (kymmenen uistinta kymmenen kertaa).

Jos halutaan ministeriölle paljon rahaa, tehdään sellainen laki, että jokainen yli 18-vuotias joutuu maksamaan maksun kuten YLE-maksu.

Ministeriö saa moninkertaisesti rahaa ja voidaan palkata enemmän virkamiehiä.

Heikki Saukkonen
Outokumpu

Laihduta nälkäisten hyväksi

Tässä lehdessä oli jokin aika sitten uutinen, että maailmassa on noin kaksi miljardia huomattavan ylipainoista ihmistä, joita vaivaavat lähinnä tämän ylipainon takia sydän- ja sokeritaudit. Monella voi olla ikäänkuin 20 kilon ylimääräinen ”täyspakkaus” repussaan, ahdistaa ja on vaikea kävellä.

Tätä ylipainoa olisi hyvin yksinkertaista pudottaa esimerkiksi siten, että syö pienempiä annoksia ja vain pari kertaa päivässä, ja juo vettä tarpeeksi. Näin tehden paino voi pudota helposti esimerkiksi 10 kiloa vuodessa. Tällöin myös ruokaostokset pienenevät – tulee säästöjä. Jos näistä säästöistä panee sivuun esimerkiksi euron päivässä, säästyy vuodessa 365 euroa. Tämän summan voi esimerkiksi lähettää nälänhädässä olevalle kummilapselle tai -perheelle kehitysmaihin suoraan vaikkapa kotinetin välityksellä, jos vastaanottajan kylässä on vastaanotin, tai postitse. Tällöin lahjasumma menee perille ilman suuria organisaatioita ja välikäsiä.

Jos lasketaan, että kaikki edellä mainitut ihmiset, kaksi miljardia, laihduttaisivat ja säästäisivät sekä lähettäisivät aiemmin mainitun summan 365 euroa vuodessa, yhteiseksi rahavirraksi hädänalaisille tulisi 730 miljardia vuodessa.

Jos nälkäänäkeviä ihmisiä olisi yksi miljardi, he saisivat siis vastaanottaa kahden miljardin ihmisen lähettämät (kahdelta kummilta), 730 euroa/henkilö/vuosi. Kun otetaan huomioon, että kehitysmaissa ruoka on paljon halvempaa kuin esimerkiksi meillä, niin tässä esitetyllä toiminnalla voitaisiin nälänhädässä olevia ihmisiä auttaa ainakin parempaan alkuun.

Jos Suomi saisi viedä suomalaista ruokaa esimerkiksi vaikkapa yhden prosentin edestä edellä mainitusta muhkeasta 730 miljardin summasta, tämän viennin arvo olisi 7,3 miljardia.

Tapani Sinkkonen
Helsinki

VIERASKOLUMNI

Vastuullisuutta

Vain muutamia aikoja sitten, ennen Lehman Brothersin kaatumista vuonna 2008, monet yritykset julistivat olevansa vastuullisia niin ympäristölle, työntekijöilleen kuin kuluttajille. Vuosikertomuksetkin painettiin kierrätyspaperille. Kaikki oli niin ekologista ja ympäristötietoista.

Nyt kun talouden pyörät sutivat tyhjää, ei vastuullisuudesta puhuta mitään.

Kansantalouden kannalta tärkeitä yrityksiä myydään ulkomaisille sijoittajille. Viimeisin kauppa oli Fortumin sähkönjakeluverkon myynti kansainvälisille sijoittajille.

Ei saanut uusi omistajaohjausministeri Pekka Haavisto (vihr.) muutettua valtion linjaa: sille myydään, joka parhaiten maksaa. Ja kansa maksaa nämäkin pidot sähkönsiirtohinnoissa ja kansantalous saamatta jääneinä yhteisöverotuloina.

Olkiluodon uutta ydinvoimalaa odotellessa energiaomavaraisuutta turvataan Siperian hiilikaivosten tuotoksilla. Turpeenpolttoon rakennettuja kattiloita ei voi lämmittää pelkästään risuilla, kannoilla eikä hakkeella. Turve on korvattu mustalla energialla eli hiilellä. Suomen suurimpien kaupunkien lähiöt lämpiävät puhtaasti uusiutumattomalla energialla. Tämä on etäällä ympäristövastuullisesta energiapolitiikasta. Muutamalla tuulimyllypuistolla ja aurinkopaneeliviritykselläei hiilenmustaa energiapolitiikkaa saada viherretyksi.

Vastuullisuudesta kaukana on myös maan hallituksen toiminta sote- ja kuntauudistuksessa. Heikot poliitikot näivettävät yrittäjyyttä ja uskoa tulevaisuuteen ennen kaikkea syvällä maaseudulla.

Monet maaseudullakin toimivat palvelualan yritykset seuraavat tarkasti väestötilastoja ja arvioivat mahdollisten kuntaliitosten vaikutuksia liiketoiminnan harjoittamiseen. On varma asia, että kuntien valtionosuusjärjestelmän muutos tuo tullessaan lisää tyhjiä pankkikonttoreita ja kauppakiinteistöjä jo ennestään hiljaisiin kirkonkyliin.

Yhteiskunnallinen tilanne ei ole helppo myöskään evankelisluterilaiselle kirkolle. Jatkuva jäsenkato pienentää seurakuntien kassavirtaa. Sen lisäksi kuntarakenteen muutos on pistänyt kirkon miettimään, millaisella seurakuntarakenteella tulevaisuudessa toimitaan.

Uusi seurakuntayhtymämalli ei saa kuitenkaan tarkoittaa sitä, että nykyisten pienten seurakuntien alueella toimintaa ajetaan alas kuten kuntaremontissa on käymässä kunnallisten palvelujen järjestämisessä. Seurakuntien diakoniatyö, lasten ja vanhojen päiväkerhot ovat mitä suurinta yhteiskuntavastuuta lähimmäisistämme tässä maassa. Yhteiskunnan muutoksessa kirkon on oltava heikkojen puolella.

Näin adventin aikana kirkoissa lauletaan täysissä kirkkosaleissa kauneimpia joululauluja.

Tämä kertoo siitä, että kirkon sanomalla on vieläkin vetovoimaa. Ja ihmiset ovat valmiita osallistumaan kolehdin kautta Suomen Lähetysseuran työhön kehitysmaissa ja näin kantamaan vastuuta huono-osaisista ihmisistä.

Tämän ajan kuvaan näyttää kuuluvan, että me yksilöinä olemme valmiita antamaan ropomme köyhille, mutta yhteiskuntana käännämme kasvomme, jottemme näkisi hätää ja turvattomuutta.

TIMO KÄSSI
on talonpoika Uuraisilta.

timok@elisanet.fi

Tapaamme myös täällä facebook
3778 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Hiehot uimassa sai hyvälle tuulelle

Saareen karanneet hiehot olivat viime viikon ylivoimaisesti suosituin juttu MT:n verkossa. Pekka ja Kirsi Pehkosen hiehot karkasivat kolme kertaa takaisin saarilaitumelle Juankosken Ala-Siikajärvellä.

Joka kerta ne haettiin takaisin ja elikot joutuivat matkalla uimaan. Hieno hiehovideo toi monelle hyvän mielen ja kesän mieleen.

”Eikä kukaan kiljahdellut että ”Iiik, kylmää!” tai ”YÖK! Mutapohja!”, kirjoitti Susanna Joki kommentteihin ja laittoi hymiön perään.

”Kiitos tästä videosta. Se sai hyvälle tuulelle”, Elina Helassalo kommentoi.

Hyvä vai huono uutinen?

Sikojen hyvinvointitutkimus kirvoitti kommentteja sekä Facebookissa että verkkolehden puolella.

Uutisessa todettiin sikojen Suomessa voivan keskieurooppalaista lajitoveria paremmin. Osan mielestä tieto on hyvä. Osa puolestaan kritisoi uutista, koska se ei takaa, että siat Suomessa voisivat erityisen hyvin.

”Mittaristossa on useita ongelmia, joista merkittävin on sen löysä vaatimustaso”, nimimerkki Pig kirjoitti.

”Lihan pitäisi olla kuluttajalle kalliimpaa, että osaisivat arvostaa ruokaa. Nyt sitä riittää haaskattavaksi. Eri asia on mitä tuottaja saa”, Elina Helassalo kirjoitti.

Martti Kojola toivotti kettutytöt Tanskaan. Tanskassa ei nimittäin mitata sikojen hyvinvointia lainkaan.

Facebook on väline muiden joukossa

Facebookissa keskusteltiin myös Facebookista.

MTK-Pirkanmaan syyskokouksen jälkeen pohdittiin sosiaalista mediaa viestinnän välineenä järjestötoiminnassa.

Lehdessä julkaistussa artikkelissa kehotettiin keskittymään yhdistysten kotisivuihin sosiaalisen median sijaan.

Ilona Alhoniemi kuittasi, että nettisivujen ylläpito on paljon vaivalloisempaa.

Visa Merikoski yritti yhdistää näkemyksiä toteamalla, etteivät eri välineet sulje toisiaan pois.

”Usein järjestön tiedotusvaihtoehdot nähdään vaihtoehtoina.”

”Tätä ne eivät suinkaan ole vaan toisiaan täydentäviä. Osan jäsenistä tavoittaa vain kirjeellä, mutta yhä useamman sosiaalisen median välineillä.”

AIMO VAINIO

Kirjoita napakasti

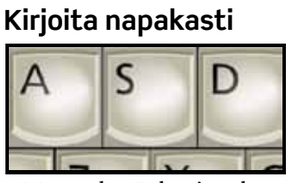

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus